

- 862 -

הכנסת השביעית
מושב ראשון

פרוטוקול מס' 24

**מישיבת ועדת החינוך והתרבות, שהתקיימה ביום ב'
ז' בניסן תש"ל - 13.4.70, בשעה 09:30**

נ כ ח ו - חברי הוועדה:

א. כץ - היו"ר
י. גולדשמידט
מ. בן-פורת

מוזמנים:

מר י. שריד - סנכ"ל משרד החינוך והתרבות
מר ש. בנדור - משרד החינוך והתרבות
גב' ר. סטנר - "

מזכיר הוועדה:

מר פ. פלקסר

ר ש מ ה:

שולמית פרג

בסדר היום: קבלת אינפורמציה ממשרד החינוך על הפעלתו של
חוק הפיקוח על בתי הספר.

היו"ר א. כץ: אני פותח את הישיבה.

ברצוני להביע צערי שזימון ישיבה זו נעשה בדחיפות
לאחר שאמרת לחברי הוועדה שיצאו לפגרה במסגרת ועדת החינוך והתרבות
לקראת הפסח. כנראה שהחברים קבלו בקושי את ההזמנה, לכן לא באו.

היו"ר א. כץ:

אנו נמציא להם את התמצית משיבה זו, ואז הם ידעו מדוע הוזמנה הישיבה זו בדחיפות.

ועתה, ברצוני לקדם בברכה את גב' סטנר - היועצת המשפטית של משרד החינוך, ואת מר בנדור - האחראי על בצוע הפיקוח על בתי הספר.

לפני שאנחנו ניגש לסעיף העקרי העומד על סדר יומנו - הפעלתו של חוק הפיקוח על בתי הספר, ברצוני להציג 3 שאלות למשרד החינוך: א) הוועדה הזו המליצה מספר המלצות בקשר עם הנק חינוך חובה חינוך, בעיקר הלה להכין שכונות טעונות פיקוח במסגרת של משרד החינוך. מה עלה בגורל ההמלצות האלה? המקומות האלה לא הוזכרו ברשות של משרד החינוך.

ב) קראתי בעתון שנקבעה ועדה לקביעת סמכויות לחיאום בין הרשויות המקומיות למשרד החינוך. מה הן הסמכויות, ומהו הרכב הוועדה הזו? ומהו המועד הסופי שנקבע לוועדה זו?

ג) בקשר לטירת הכרמל: הבעיה היא כזו, שהם מביעים משאלות - לשבץ מורים מבני המקום. אם ישנם מורים מוסמכים במקום, אז שהם ימונו. האם אפשרי ללכת לקראתם? האם יש בסיס למשאלתם?

מר שריד - מנכ"ל משרד החינוך:

אהיה מוכן להשיב על כך בשבוע הבא.

בענין ביצוע חוק חובה חינוך: העובדה שהרשימה שאותה פרסמנו, היא רשימה מקורית שהובאה בפניכם. אבל מדוע לא יכולנו לבצע את ההמלצות של הוועדה? - על כך אענה בישיבה הבאה.

אני חייב לומר כי קיימת מחלוקת גדולה בין משרד החינוך ושר האוצר, ועל שר האוצר אי אפשר לחלוק כי הוא חולה. מכל מקום, קיים מצב בלתי ברור שנוצר לרגל זה שבתקציב סעיף זה בכלל אינו מופיע. דברנו על כך בוועדה המשותפת של ועדת הכספים וועדת החינוך, והוגשו הסתייגויות, והן נפלו כי ועדת הכספים לא קבלה את עמדתו של משרד החינוך. פשוט, סעיף זה אינו קיים...

היו"ר א. כץ:

ועדת החינוך לא קבלה הסתייגויות בקשר לתקציב, אבל היא אמרה שלצורך ביצוע חוק חינוך חובה חינוך היא נותנת יפוי כוח מלא להעברה מסעיף לסעיף בתקציב משרד החינוך, והרי זה מחייב אישור ועדת הכספים.

מר שריד - מנכ"ל משרד החינוך:

על כל ישיבה של החינוך, צריך להחליט עליו ודאי להחליט עליו. ישיבה של כן, עלונו הוועדה לרפורמות לפרשת של וביט...

מדוע לא כללנו את הנושאים? - דאית היא, שהיו חשבוניות בדיקה בערות הגדולות אם יוכלו בשנה זאת, זה נכון...

לגבי אלונה המלוח על הסמכויות, ירחמו...
היועצת המשפטית של משרד החינוך, ואת מר בנדור - האחראי על בצוע הפיקוח על בתי הספר.

מר שריד - מנכ"ל משרד החינוך:

על כל פנים, שר החינוך פועל כאילו והשאלה הזו איננה קיימת. יתר על כן, שלחנו הודעה לרשומות כדי לפרסם את רישמת הישובים... זהו המצב.

מדוע לא כללנו את השכונות? - האמת היא, שהיו היסוסים וחששות בערים הגדולות אם יופעלו בשנה אחת. זה נכון מה שהתפרסם בעתונות...

לגבי שלושת השאלות, על הסמכויות שהפורסמו בכתב הסמכות, על הרכב הוועדה ותאריך סיום עבודתה וכן על טירת הכרמל - אחן חשובה בכתב.

גולדשמידט:

אני זוכר כי כאשר דברנו על הרשימה, וכשהבאנו את רשימת הישובים הנה, נשאלה שאלה באיזו מידה משרד החינוך בטוח שהחובה תחול עליהם, והאם יש אפשרות לקלוט אותם? ראיתי את החומר שנשלח, והם לקחו את השאלה בחשבון. אבל כתוב ללא כל ספק, כי במקום שאין הכנה לכיתה ב' - יופנו התלמידים בעזרת משרד החינוך לישוב קרוב אחר. משהו מעיין זה... כלומר, אם בכפרים בשרון, בין מסעף רעננה עד חדשה, אין עיר חוץ מעמק חפר שיש בו בית ספר על יסודי, ואם תחול חובה על ישובים אלה - אז נתניה, או חדרה, או הדסים חייבים לדאוג לילדים.

אנו עומדים היום באמצע חודש אפריל. אינני יודע אם משרד החינוך מספיק ער לכך שיוכל לקלוט שחי כיתות בחינוך ממלכתי, או בחינוך ממלכתי-דתי, בהקשר להסעה שהוצאותיה הן די גדולות. זה יקר. האם זה מכוסה פרט למועצה מקומית מסוימת שמוכנה לשלם חלק מהוצאות אלה? את כל שאלותי אלה הצגתי... מתוך רצון טוב, וכחבר ועדת החינוך, ברצוני שהחוק יבוצע, ואני נמנע מלהכנס לוויכוח הקיים בין שר החינוך ושר האוצר.

שהחוק כן יבוצע בתשל"א בשליש השני של האוכלוסייה. אנחנו היינו בדעה כאן שלא רשימת הישובים פותרת את הבעיות. גם הסעיף בחוזר של המנכ"ל איננו פותר. הנכונות של הרשויות האחרות לקלוט את הילדים האלה אינם נתונים... האם אנחנו מוכנים, או יכולים להיות שקטים שהדבר הזה אמנם יתגשם ויתקיים כפי שאנחנו רוצים?

מר שריד - מנכ"ל משרד החינוך:

ברור שרק הודעת המנהל הכללי שעל ישובים אלה ואלה יחול החוק - איננו מספיק. למעשה, נעשים מאמצים במשרד כדי לבדוק אפשרויות וכדי לדעת מה אפשר לעשות בעניין זה. מצדנו נעשה את המכסימום. אינני יכול להבטיח שכל כוחות המשרד יגויסו לכך. אבל אלה שממונים על כך, ואלה שאחראים לבצוע החוק - יעשו הכל שהחוק יבוצע.

(ב) אין לנו כל בטחון שנוכל לקלוט כל התלמידים. אנחנו רואים בהחלת החוק התחלה לקליטת מכסימום של ילדים, ומאוחר יותר - לקליטת יותר ויותר ילדים, וזה יהיה עד שנתיים-שלוש כדי למצוא את הפתרון המלא. מכל מקום, אם לא יהיה החוק, הרי שאז לא נעשה ולא כלום.

כשמסרנו את החוק בתש"ל, ראינו שגדל מספר החלמידים. על כל פנים, לא הגענו למאת האחוזים. אבל יש לבצע את זה בישובים שעליהם חל החוק, ואכן באותם ישובים הגשנו חשומת לב ביחד עם הרשויות המקומיות על מנת לבצע את החוק.

עתה ברצוני לומר את תולדות הישיבה הזו: אני מצטער על כך שהתקשרתי עם מזכירות הוועדה רק ביום ה', משום שהיו במשרד החינוך דיונים בקשר לדרך ביצוע החוק. נעשו בדיקות שונות, היו לנו התייעצויות עם השר, עם היועץ המשפטי לממשלה. שכן התעוררו שאלות משפטיות, וזה עדיין נמשך... אחר כך הוחלט, לפי בקשת השר, שנביא מה שסיכמנו לידיעת חברי ועדת החינוך של הכנסת כדי שלא יקבלו את זה מתוך העתונות. כמובן שזהו דבר שתלוי בזריזותם של כתבי החינוך בעתונות. זה היה אפילו ב"הארץ", עם חוות דעתו של היועץ המשפטי הפרלמנטרי של "הארץ" - מר רוזנטל, והוא נתן את הפירוש, וזה התפרסם. לכן אנחנו רוצים שהוועדה תקבל את הידיעות לפני הפרסום בעתונות. בינתיים זה התפרסם בעתון אחד. בענין זה אינני יודע אם השר קבע שהוא חייב להביא קודם לידיעת הוועדה... הוא ממנה עוד ועדות, ואחר כך ועדת החינוך יכולה לבקש להיות שם גם כן.

הוועדות הראשונות שהוקמו השנה בקשר למורים, אזי גם השר וגם סגניו החליטו שאהיה בתמונה

היו"ר א. כץ:

מהרגע הראשון.

מר שריד - מנכ"ל משרד החינוך:

לחוק הפיקוח על בתי הספר, שהוא לדעתנו חוק חיוני ביותר, הקדשנו המון דיונים בוועדת החינוך והתרבות, והתווכחו על כל תג שבו. הוא קבל תוקף ב-17.7.69; ומאותו תאריך - 17.7.69 - הוא חל על פתיחת בתי ספר חדשים. בחוק נאמר שאפשר להפעיל אותו הלכה למעשה גם בבתי ספר חדשים. שר החינוך חייב לפרסם תקנות מסוימות, והן צריכות לבוא לידיעת ועדת החינוך של הכנסת. התקנות מוכנות, והן תוצאנה בהתייעצות של ועדת החינוך של הכנסת אחרי פגרת פסח. אנחנו איננו מדברים על דחיית החלת החוק לגבי בתי ספר חדשים... זה כבר קיים.

כאמור, התקנות מוכנות, והן תובאנה לכאן.

לגבי בתי הספר שהיו קיימים ב-17.7.69 - בתחילה נדחתה ההקעלה לששה חדשים. משרד החינוך רשאי לעשות זאת, וזה בהתאם לסעיף 36 לחוק. בסעיף 36 של החוק כתוב: "בית ספר שחוק זה חל עליו והוא היה קיים ערב תחילתו של חוק זה, לא יחולו לגביו הוראות חוק זה עד חום ששה חדשים מיום תחילתו או עד למועד מאוחר יותר שקבע שר החינוך והתרבות, בין בכלל ובין לגבי בי"ס פלוני".

על בתי ספר קיימים החוק נותן שלושה חדשים נוספים, כלומר עד 17.4.70. היום התאריך הוא 13.4.70, כלומר - עד יום ו'.

לאחר שבדקנו את העניין היטב, הוברר לנו שענין הפעלת החוק איננו מהדברים הקלים. כלומר, אם לא נתכונן היטב היטב בהפעלתו הרצינית... אפשר להפעיל אותו, אבל נעשה אותו פלסטר. וכך התחלנו לבדוק מה המסגרת שעכשיו צריך לספל בה כדי להפעיל את החוק לגבי בחי הספר הקיימים. הידיעות שלנו הן אומדן שאנחנו לא יכולים להיות אחראים לדיוקו המכסימלי... אבל גני ילדים, למשל, שהם כבר נמצאים בפיקוח, מתברר שיש לנו בארץ כ-3300 גנים. וכאן מדברים על גני ילדים לא-רשמיים, כי על גני ילדים רשמיים החוק איננו חל.

יש גני ילדים לגילאי 3-4, ושהם בפיקוח. גם היום אנחנו מפקחים על גני ילדים אלה, ויש לנו 3300 גנים. יש גני ילדים פרטיים ממש, כמו למשל: "גן ילדים של אסתר", או "של חיה", או "של יעל"... כך נקראים הגנים. אבל גם הם נמצאים בפיקוח. הגננות מבקשות פיקוח. אבל יש לנו עוד כ-1000 גנים שלא בפיקוח. קשה להגיע אליהם. אנחנו גילינו מקור לגילוי הגנים האלה - דרך הקק"ל. לפני ס"ו בשבט פונה כל גננת שיש לה 10 ילדים לקק"ל ומבקשת שתילים. היא רוצה לצאת עם הילדים שלה כדי להשתתף בתהלוכה וכו'.

לרשויות המקומיות אין אינפורמציה. הגננת איננה מעוניינת שהרשות המקומית תדע, אחרת היא היתה גובה ממנה מס עסקים. ממקורות שונים נודע לנו על הגנים האלה, וכך זה מסתכם שיש לנו בערך כ-1000 גנים שבכלל אנחנו לא פקחנו עליהם, ואיננו מפקחים. אם כן, אנחנו צריכים שגם אותם גנים שבפיקוח יעברו אח כל הגלגולים שמחייב החוק, - אם הגננות הן מוסמכות... מהו המצב הסניטרי...

יש לתת רשיון עבודה, לפי החוק הזה, לאלפים. על כל פנים, על 1000 גנים אין לנו פיקוח; ל-3300 גנים בערך שהם בפיקוח, אנחנו נדרוש לבדוק אותם לפי החוק, ולאחר מכן נחליט אם יש להם זכות להתקיים.

בחינוך היסודי יש לנו 140 מוסדות בערך שעליהם חל החוק. רוב החינוך היסודי הוא עצמאי, והם נמצא תחת פיקוח. אבל גם כשהם בפיקוח אנחנו צריכים עכשיו לבדוק אותם בדיקה מחודשת.

בהנחלת הלשון יש כ-1000 כיתות שהם בפיקוח. אבל העובדים אינם עובדי מדינה. בזה יש לנו שני מוסדות: א) האולפנים, אשר ברובם נמצאים במרכזי קליטה, והעובדים שם הם עובדי מדינה; ב) אולפנים של הרשויות המקומיות ושל ההסתדרות, ועליהם אנחנו מפקחים.

בחינוך על-יסודי יש לנו כ-1000 כיתות. כ-600 בתי ספר בחינוך העל-יסודי חל עליהם החוק, ולכן מחייב משרד החינוך למיין אותם ולסווג אותם כדי לדעת את מי לפטור וכו'. אם הם נמנים על עובדי מדינה, הרי שחל עליהם פיקוח. לא בפיקוח יש לנו 90-100 מוסדות כאלה. שם ההורים משלמים את מלוא שכר הלימוד.

בחינוך הערבי יש הרשת הגדולה: יש לנו 48 מוסדות שהחוק חל עליהם והם בפיקוח. אלה הם בתי ספר של עדות נוצריות, והם בפיקוח. הם בקשו פיקוח, ואנחנו נתנו להם. יש גם בתי ספר מוניציפליים. אבל יש כ-11 מוסדות, פלוס 29 מוסדות במזרח ירושלים שהם אינם בפיקוח. שם זה דורש חריד עמוק.

מר שריד:

יש גם בתי ספר על-תכונניים. זה לא סמינר למורים. יש כ-70 מוסדות שהחוק חל עליהם, והעובדים שם אינם עובדי מדינה. אבל יש כל מיני מוסדות על-תכונניים שאנחנו מפקחים עליהם, וכפי שאמרתי קודם לכן - מספרם 70, והחוק מחייב.

יש 3 מוסדות על תכונניים שאינם בפיקוח. יש "בן-אדם" אחד גדול שנקרא "קורסים", ואתה אינך יודע מהו מספרם. יש קרום לאנגלית, קורס לספרות, קורס למכון... מה לא?

קודם כל הבעיה היא, אם יש ילדים בבית הספר. יכול להיות שהשר יאמר כי הקורס לספרות איננו מעניין אותו, ואז הוא יתן פטור. אבל העניין הוא בזה שקורסים אלה מהווים נעלם אחד גדול ואיש מאתנו אינו יכול לשער כמה קורסים כאלה קיימים. אחדים מהם הזדרזו ובקשו רשיון, ואני מניח שהם ברמה גבוהה, לכן הם רוצים להיות מפוקחים. לא פנו אלה שהם אינם טובים.

כל מורה שהוא איננו עובד מדינה, צריך לקבל אישור המנכ"ל שאין התנגדות להעסקתו לפי החוק. פירוש הדבר, טיפול באלפי מורים. לכן אמרנו לעצמנו, כדי לא להרגיל את הציבור שיש חוק, אבל החוק לפיקוח הוא מאד מאד חלש. איש לא יגיע אלי... ואם יגיע, אז הוא יגיע בעוד 3 שנים. אם כן, החוק הוא עם כל הנוחיות... האיש שלא הגענו אליו, מתקיים בתוך החוק הזה מבלי שתהיה לו זכות קיום... עשינו חשבון שיש צורך בעשרות עובדים נוספים, גם בפיקוח וגם באדמיניסטרציה. אתם יודעים בדיוק מה המצב כיום לגבי תוספת כזו. לכאורה, רצינו לבצע את החוק ביצוע הדרגתי, אך החוק איננו מאפשר זאת. אנחנו נאמר, נעשה עבודה יסודית, ולא בבת אחת בכל הארץ. נחליט שאנחנו מתחילים במחוז ירושלים או חל-אביב... נעשה במחוז אחד באופן יסודי, ואחר כך נלך למחוז שני, ובהתאם להתקדמות שלנו אנחנו לאט לאט נפעיל את החוק על כל הארץ מתוך עבודה יסודית. אך מה לעשות והחוק איננו מאפשר בצו הדרגתי... החוק מאפשר דחיית החוק כולו, כלומר - לדחות ביצועו לעוד זמן מסויים. אבל איננו מאפשר לשר החינוך לומר שהוא מבצע את החוק בתשל"ל על ירושלים, או סקטורים מסויימים אחרים...

קיימות בעיות נוספות, ולא אלאה אתכם... קיימת בעיה של בתי ספר של נטורי קרתא, ושל ישיבות. הדבר ייעשה לפי רשימה של שר הדתות אשר אותה יגיש. לגבי ישיבות החוק יחול על החלק ההשכלתי הכללי, ולא הישיבתי. לכן משרד החינוך, לאחר שהוברר מהו היקף העניין מצד אחד, ומצד שני הוברר לו שהוא איננו יכול ללכת בדרך הדרגתית - הרי שהוא הגיע למסקנה שהוא איננו יכול היום להפעיל את החוק ולעשותו פלסטר בביצוע. לכן שר החינוך מתכוון לדחות את הביצוע עד סוף שנת התקציב הזה 1970/71. כלומר, עד 31.3.71. ואין המדובר על בתי ספר חדשים. אנו נביא את החוק בהתייעצות עם ועדת החינוך של הכנסת אחרי פסח.

גולדשמידט:

דחיית החוק זה עניין שלפי הוראת השר אפשר לבצע? (מר שריד: לפי קביעת השר)

(היושב ראש קורא את הסעיף 36 של החוק)

מר שריד - מנכ"ל משרד החינוך:

כאן צריך לומר גם משהו על גני הילדים.

מר בנדור:

היועץ המשפטי אומר שצריך לפרסם את רשימת כל בתי הספר במדינה אשר החוק חל עליהם. אבל הוא גם חושב שאין זו מטרת הסייפא של הסעיף הזה.

מ. בן-פורת:

אני רוצה לברך את משרד החינוך על האומץ שהוא גילה בעניין זה. הואיל והוא איננו מוכן, אז מוטב לא לבצע את החוק. מאידך, הוא עסק בחוק משך שנה וחצי, וכולנו ציפינו שעניין זה יסתיים מהר מאד. על כל פנים, אני חושב שמוטב שהחוק הזה יתוקק וישליט סדר בבתי הספר.

ברצוני לשאול: האם משך שנה וחצי לא יכול היה משרד החינוך לדעת מה מתרחש בשטח? אם כן, מהרו להעביר את החוק לקריאה שניה ושלישית... או שאין לכם כוח אדם ואינכם שולטים במצב... אחרי אישור החוק, ואחרי הארכה אחת, ואחרי הארכה שניה - אינכם מוכנים. אינני יודע מה אפשר לעשות... אנו עומדים במצב מטופש...

אני חייב לומר כי אינני מקבל את הקביעה שאי אפשר לאסוף אינפורמציה. יש מספיק מוסדות שיכולים לספק אינפורמציה. בעלירה יש דרכים רבות כדי למצוא את האינפורמציה. מי מקבל מידע? גם גני ילדים מקבלים מידע... האם אי אפשר לקבל עזרה מהמורים? האם מישהו ישכנע אותנו בזה שאי אפשר למצוא כמה עובדים שיהיו כעזר כדי לבצע את החוק? (מר שריד: אין כסף)

חזקה עליכם כדי למצוא את הפתרון בעניין זה, על מנת להגשים את החוק, שכן אינני יודע מה קרה פה... לדעתי, אין זו תעודה ראויה לשמה.

היו"ר א. כץ:

אני מצטרף בכל לב לדברי הבקורת של ח"כ בן-פורת. נודף מזה ריח לא רציני, לגבי העמיד, אם אתה אומר שאין עובדים ואין תקציב - מי מבטיח לנו שבמרץ 1971 תושג אינפורמציה זו?

חוק חינוך חובה כיום איננו מבוצע במאת האחוזים. אבל בכוחו של המשרד למצוא אינפורמציה ב-90% לפחות. הרגשתי היא, שמשרד החינוך לא שם לב ולא נתן את מלוא תשומת הלב לעניין זה. קשה מאד. אנחנו עומדים במצב מטופש... אנחנו... הכנסת... היו דיונים רבים בעניין זה. סעיף 36 צריך להוות מעין תקופת מעבר. הייתה הארכה של 6 חודשים, ואחר כך עוד 3 חודשים. אבל לא תקופת מעבר קבע. זו כמעט תקופה של שנתיים. זה מעמיד את הכנסת במצב מגוחך... יש מעט מאד חוקים בנושא זה, וזה מביא להרגשה לא-נעימה. אני רוצה שהמשרד ידע את ההרגשה הזו, והייתי מבקש מהמנכ"ל להביא הרגשה זו הלאה, למי שטיפל בזה... גם לשר... השר אינו חייב לקבל את ה"או. קיי" שלנו בשביל הארכה לעוד שנה... אבל זה לא נעים.

גולדשמידט:

אני נוקט עמדה יותר ליברלית לגבי ענין זה.
יש מקום לבקורת... יש אולי מקום לבקורת
לוועדת החינוך, משום שאלה הם חברי הוועדה אשר הצביעו בכנסת בעד
החוק הזה, והם יכלו לשאול גם כן שאלות - בכמה בחי ספר מדובר וכו' ?
כן, שדומני, כי הבקורת איננה חד צדדית על המשרד המציע, אלא גם על
הוועדה שעסקה בזה. לכן אני מבקש לתת דברי בקורת גם לצד זה, אך אין
בדעתי לעשות זאת, כי זה קורה כשנגשים לשלב בצוע ואז נחקלים בצרכים
ובקשיים שלא הוערכו קודם לכן בכל היקפם. מכל מקום, אני מרגיש יותר
רך כלפי ענין זה. לדעתי, אין לנו אלא לרשום את זה לפנינו שנמסרה
אינפורמציה על כך.

מר שריד - מנכ"ל משרד החינוך:

ברצוני לומר שהרגשה לא נעימה יש גם
במשרד החינוך. זהו חוק חיוני וחשוב. ישבתי שנה וחצי ודקדקתי
עם חברי הוועדה על כל תג ותג. זה די רציני. זה שנים שמחכה להחקק...
(י. גולדשמידט: אולי 10 שנים) כל שנה זה היה מתעורר עקב הוויכוח
על תקציב משרד החינוך. היתה חברת ועדת חינוך שאמרה פעם כי לפתיחת
קיוסקים צריך רשיון, ואילו לפתיחת אוניברסיטה לא צריך רשיון... המיד
היא טענה זאת.

אני לא התרגשתי מזה. יש לי גישה יותר
ליברלית לזה. אמהות יוצאות לעבודה, על כן הן שולחות את הילדים
שלהן לגננת, והוא הולכת עם חבל שאותו מחזיקים הילדים על מנת שהם
לא יתפזרו.

עובדה היא עובדה... עובדה שיש מוסדות
אשר צריכים להיות מפוקחים, בעיקר בחינוך העל יסודי. מקורו של
החוק היה בגנונים. בחוק כתוב "לרבות גן ילדים" ולא מוסדות.
למען דרכי שלום אמרנו "לרבות" מוסד חינוכי יסודי, וזה כולל
את גן הילדים. אבל הרגישות היתה כל כך רבה, לכן נכתב "לרבות גן
ילדים".

מכל מקום, החוק הוא חיוני והיינו מאושרים
אילו היינו מבצעים אותי בזמן. אין זה נעון שאנחנו הזנחנו...
לקחנו אנשים מוסמכים ביותר - את מר בנדור, ואמרנו לו להתחיל...
אמרנו לו ללמוד את הענין לגבי הביצוע... ואכן הוא בצע עבודה
נאה... הוא הביא בפנינו מספרים אם כי לא-מדויקים. אך ידענו בערך
את ההיקף. התחלנו לשקול מה טוב יותר - האם להרחיב את החוק, הרי
שהוא ייעשה פלסטר, והקהל יתחיל לזלזל בו?... או האם לדחות את
הביצוע על מנת להבטיח מכסימום יעילות בביצוע, ושהפיקוח יהיה
פיקוח אמת?

ההישג הוא שלגבי בחי ספר חדשים החוק
הוא הדין לגבי גנונים - שום דבר לא ייפתח אלא אם יעברו
עבירה... כל מוסד חינוכי חדש חייב לקבל אישור בהתאם לחוק. זהו
הישג לא מבוטל. אנחנו נגלה אותם. הם יבואו על עונשם, וזה ישפיע
על אחרים. אם נעניש ונסגור מספר מוסדות ודאי שיתן אותותיו לגבי
אחרים. יש לנו כבר הרבה פניות, והם פועלים לפי החוק. בעוד
שנה אני מקווה שנגיע לביצוע יותר יעיל של החוק.

היו"ר א. כץ:

אנחנו נפגש להתייעצות לאחר הפגרה.
אנו נרשום לפנינו את האינפורמציה שנמסרה
ע"י מנכ"ל משרד החינוך. תודה רבה. פגרה נעימה. פסח כשר.

הישיבה ננעלה בשעה 11.00.